

***«Мотивація до навчання під час дистанційного навчання.
Емоційний компонент як один із базових цілей».***

Педагоги України, як і усі вчителі більшості країн світу, опинилися в складних умовах, що зумовлені пандемією. Всі учасники навчального процесу вимушені перейти на дистанційну форму навчання. Проте, під час навчання за дистанційною формою, виникає чимало проблем, які пов'язані не тільки з дітьми, але й з батьками, вчителями тощо.

Учні сідаючи вдома за уроки, часто не розуміють для чого їм це треба, оскільки змінилася не лише подача інформації, але і зворотній зв'язок від вчителя. І тут ми приходимо до такого поняття як «мотивація до навчання». Пам'ятаєте, в 1 класі, коли діти приходять, ми мотивуємо їх до навчання? Так от, і зараз при переході до суттєво іншої форми роботи, дистанційної, ми також повинні працювати над мотивацією до навчання. Проте, тут ми будемо мотивувати не лише дітей, а і їх батьків.

Формування мотивів навчання – це створення у школі умов для появи внутрішніх спонукань до навчання, усвідомлення їх учнем і подальший саморозвиток ним своєї мотиваційної сфери. Стимулювати її розвиток можна й необхідно системою психологічно продуманих прийомів.

Формування мотивації необхідно починати саме з емоційного компонента як найбільш чутливого до стимулюючих впливів. Призначення системи емоційного впливу в тому, щоб викликати в учня цікавість –

причину пізнавального інтересу, що, у свою чергу, здатний підтримати повсякденну навчальну роботу, спрямовувати сприйняття, пізнання, дії.

Підвищувати мотивацію до навчання необхідно паралельно навчальному процесу. Необхідно, щоб від вчителя йшов «посил» значущості кожної дитини. Дитина має відчувати емоційну підтримку від вчителя, має відчувати силу в собі і знати, що вчитель довіряє їй. Тоді дитина стає «дорослою» в своїх же очах, відчуває, що вона зможе впоратись самотійно з будь-якою інформацією.

Назвемо кілька найбільш ефективних способів емоційної стимуляції учнів:

1) Показати ціннісну значущість досліджуваної дисципліни (використання у викладанні загальних і великих планів, широких абстрактних узагальнень і конкретних подробиць, застосування навчального матеріалу в повсякденному житті, знайомство з особливостями предмета для розвитку особистості).

2) Забезпечити реалізацію учнями тенденції до діяльності: навчити перетворювати цілі «майбутнього» у ряд проблем, задач, завдань, що мають безпосередній стосунок до сьогодення.

3) Заохочувати самотійність учнів, подаючи лише необхідну допомогу (посильність завдань, своєчасне ускладнення завдань, підбір творчих завдань).

4) Звертати увагу й постійно відзначати високу активність кожного учня, удачу відповідь, правильний спосіб виконання завдання, оригінальне рішення задачі, використання додаткового матеріалу з досліджуваної теми й ін.

5) Кожне виконане завдання використовувати як нову сходинку для постановки нових задач, для розкриття нових навчальних перспектив, розвитку нових потягів та інтересів.

6) Повно використовувати на заняттях навчальний час, постійно чергуючи види діяльності викладача й учнів, використовуючи різноманітні прийоми, методи, форми роботи.

7) Оцінку виконаної роботи педагогу варто давати так, щоб вона додавала учням упевненості у своїх силах, свідчила нехай навіть про невеликі досягнення в навчальній діяльності й задоволенні пізнавальних потреб, налаштовувала на нову пізнавальну активність.

8) Учителю варто будувати з учнями доброзичливі, відкриті, емоційно-насичені відносини у процесі навчання, спрямовані на формування й заохочення відчущання себе й іншої особистості, потреби в самоствердженні, самоактуалізації.

9) Педагогу необхідно виявляти емоційне багатство та розмаїтість своєї особистості: вираження свого ставлення (але не оцінки) до творів мистецтва, до вчинків людей, до власної професійної діяльності, готовність бути емоційно відкритим самому і приймати емоційність своїх учнів.

При перевірці робіт, що діти самостійно робили, необхідно мати творчий підхід і оцінювати не сухі відповіді, а і спосіб роботи, хід думок, оригінальність тощо.

Мотиви до навчання у дітей можуть бути різні, мотиви можуть бути нестійкими, але вчитель має чітко показати дітям, що навчаючись вони досягнуть саме того мотиву, що важливий для кожного учня особисто.